

Beszélő csontozat

Ha megnézzük az Állatkertben kiállított gorilla csontvázat, egy hosszú karú, rövid lábú lényt látunk majd magunk előtt, aki szinte kísértetiesen hasonlít hozzánk.

Majdnem egyenesen áll, mint mi, miközben kezei a földig érnek, ahogyan nekünk soha. Két lábon és két kézen járó lény a gorilla, pontosan olyan, mint amilyen lénynek tartják a mi őseinket.

A képeken ábrázolt majomszerű, görnyedt, lábon és kézen járó evolúciós kiinduló lényhez képest, mint amilyen például a gorilla is, nos ehhez képest lehet, hogy kissé más a valóság.

A gorillán látszik, szeretne egyenesen állni, egyenesen járni, de mintha a lábai nem bírnák el a hatalmas súlyát. Kézzei kell besegítenie a mozgásba. Ettől természetesen nem szabadok a kezei, cipelésre hosszútávon alkalmatlanok. Neve **A GORILLA** is ezt mutatja. Névelővel írva, más bontásban **AG O RI LL A**.

Ennek a mondatnak a megértéshez egyetlen betűt kell csak átgondolnunk, és ez az **L**. Mássalhangzóként kiejtéskor mellé kerül egy magánhangzó, az **e**, és így együtt az **eL** szócskát hozzák létre, ami a távolodás szava. Ráadásul a **L** hasonlít a gyermekek által rajzolt emberi lábra, amiről meg tudható, evvel szoktunk **eL**-menni ide, **eL**-menni oda, így a **L** mint képírás szó **láb**at jelent.

AG = AGG, **O** = ÖREG, **RI** = SÍR, **LL** = KÉT LÁB, **A** = A.

A fordításokat összeolvasva: **AGG, ÖREG, SÍR KÉT LÁBA**. Jelentése: öreg aggastyán módjára panaszkodik a két lábára, és csak támaszkodva tud járni.

Ebből az következik, hogy az evolúciós közös ősünk a gorillával két lábon, egyenesen álló és járó lény volt, aki sokkal jobban hasonlított a ma élő emberre, mint a ma élő gorillára.

Van e még nyakon csíphető különbség?

Nézzük meg a gorilla fogait!

Metszőfogai nem egymással szembe néznek, hogy metszeni tudjanak, hanem szinte egymásra lapulnak. Pedig a metszőfog metszésre való. Éles, mint egy balta, és a táplálék feldarabolására használódik. Hatékonysága akkor a legnagyobb, mikor az alsó és felső metszőfogak egymással szembe néznek.

Íme az ősi múltból néhány fog alakú kőbalta.

A formájukat a metszésre használt metszőfogaink adták, ráadásul a foggal való adjusztálás a RÁGÁS. Ha fát adjusztálunk foggal, az a FA RÁGÁS. Összevonva, kis ékezetmódosítással FARAGÁS. Tehát a fa megmunkálásának elnevezése is fogakra hasonlító

kőbaltáktól eredeztethető, legalább is a magyar nyelvben.

Miért fontos ez?

Mert a metszőfog, ami az ősi múltban a favágó baltáink formájához is mintaként szolgált, metszésre való. Kialakulásának első stációja, hogy metszett vele a tulajdonosa. Egymással szemben állva, erőt kifejtve dolgoztatta őket. Akinek nem így áll a metszőfoga, az valahol letért egy jól átgondolt útról. Ősére kevésbé hasonlít, mint a metszőfogakat szabályosan használó, ma élő rokonsága.